

Kamerat!

Seks dager varte unntagelsestilstanden i Stor-Oslo. En uhyggelige uke, som sikkert aldri vil bli glemt av folket i Oslo og omegn. Det som hendte har skapt et raseri som ikke kan beskrives. Hele folket - med undtagelse av de få nasistene - er fylt av avsky og forbitrelse over de uhyrlige standrettsdomme og de øvrige nazistiske inngrepp overfor organisasjonen og organisasjonens tillitsmenn. Det er ingen tvil om at nasistene har skapt ris til sin egen bak. En dag vil hamnen og forbitrelsen få fritt løp og de uhyrligheter som er begått, bli hevet. Nå er det ikke godt å få gjort noe, men det kommer en dag da all begått brøde skal hevnes.

27 gode og trofaste kamerater er blitt offer for bøddeljustisen. Onsdag ble advokat Hansteen og klubformannen på Skabo, Rolf Vickstrøm dømt til døden og henrettet og fire andre jernarbeidere, Gunvald Gregersen, Torbjørn Koppang, Torolf Kapstad og Ivar Sæther dømt til lange tukthusstraffer. Torsdag ble L.O. nestformann Ludvik Buland, dømt til døden, men benådet til livsvarig tukthus og Alf Myhrer, Asbjørn Ruud og Olaf Økern til lange tukthusstraffer. Fredag ble støperiarbeider Gulbrand Karlsson dømt til 15 års tukthus, dokkebeider Oskar Bør til 12 års tukthus og elektrosvaier Louis Nilsen, støperiarbeider Ole Johannesen og bryggeriarbeider Kåre Schjeflo til 10 års tukthus, mens dokkearbeiderne Reierstad ble frifundne. (Han var medlem av N. S. og har en sønn i fengsel. Han ble tatt i forbindelse med organisasjonen.)

Og så kom lørdagen med ny standrett og en lang rekke nye dømmes over døtte. Den 23 år gamle arbeider ved Lilleborg fabrikk Harry Wesli ble dømt til døden. Formannen i Jern- og Metall, Josef Larsson fikk også dødsdømme. For begge ble straffen benådet til livsvarig tukthus. Videre fikk følgende gode nordmenn livsvarig tukthus: Typografene Oddvar Berg og Fritz W. Hannestad (som begge arbeidet i Haraldsson A/S, som har trykningen for den tyske hærarmat) og journalist Fredrik Ramm. De faglige tillitsmenn Niels Bjerke, Ingolf Gulbrandson, Asbjørn Løvholm, Christoffer Kvam, Stein Michaelson og Victor Manqvist ble dømt til henholdsvis 15, 15, 12, 12 og 10 års fengsel og "Morgenbladets" redaktør Olav Gjerløy til 15 års tukthus.

Disse uhyggelige standrettsdomme har skaket sinnene veldig opp, og de har vakt avsky og harme utover den hele siviliserte verden. Fra alle frie land er det strømmet inn avskyresolusjoner og harmdirrende protester mot den barbariske justis de nazistiske makthavere har praktisert overfor et folk de har hørtatt og røvet. De vilkårlige og strenge dommene viser at det er desparate folk som er ute. Det har mislykkes totalt det forsøk som er gjort på å lokke og skremme det norske folk over til nazismen. Og når det ikke er gått med det gode, kjører de opp med middelaldermetoder. Så trer bødlene i arbeid. Folk, hvis eneste forbrytelse er at de handler og føler som gode nordmenn og som tappert holder stand til vern om hjem og familie og gode arbeidskår, kastes i fengsel for livstid eller settes revolveren for pannen! Det er ikke sterke menn som handler slik. Sam optrer bare folk hvis aksjer står dårlig, folk, hvis nerver har blitt ødelagt fordi de ser nederlaget truende foran seg.

Unntagelsestilstanden er over for denne gangen. Men Joseph Terbovens forordning av 30. juli står der fremdeles. Når som helst kan vi komme opp i noe lignende. Jo dårligerer det går for tyskerne, jo hardere opptre de i de besatte land.

I og med unntagelsestilstanden er opphevd faller også standretten bort. Men hva gjør så tyskerne? 17. september har herr Terboven kommet med en ny forordning, som fastsetter tukthusstraff og i alvorligere tilfelle dødsstraff for dem som "gjennom streik, arbeidsstengning (lockout) behørende utrustning, gjennom forsettlig nedsettelse av arbeidsytelsen eller på annen måte forstyrrer eller truer næringslivet eller arbeidsfreden." Og domsmyndigheten er tillagt SS. und Polizeigericht Nord. Det er standretten opp igjen på en annen måte. Det vil si at unntagelsestilstanden skal bestå for arbeids og næringslivet. Det er tysk rett som skal danne i "forgøvelser" og vi har allerede fått en bitter forsmak på hva det vil si.

Det er en skjebnesfylt tid vi gjennomlever. Det eneste vi har å gjøre er å bevare kollblodig ro og verdighet. Vi må bite i oss alle ydmyk opp. Da skal all uret hevnes. Da setter det norske arbeidsfolk seg til doms over undertrykkere og volds menn. Da skal oppreisning komme for alle oss som trakkas under nazismens jernhel.

- V -

Det er nå satt inn "komisariske" formenn

i de aller fleste fagforbund. Det er en utrolig samling av undermålere, svikere og mindreværdige individer som slippes til som ledere i fagorganisasjonen.

Vi bringer her en oversikt over de nye kommisarer:

Som nevnt er Håkon Meyer blitt formann i Norsk Kommuforbund, Birger Aamodt i jern og Met., Aksel Schultz i Murerforbundet, Nils Lunne i Arbeidsmannsforbundet, Karsten Ferner i Centralforbundet for Boktrykkere og kartner Henry Berntsen i Bygningsarbeiderforbundet. Den siste ble imidlertid ikke gammel i sjefstolen. Han er allerede avsatt. Han prøvde nemlig å praktisere en korrupsjon - som selv ikke spesialistene Erling Olsen og Meyer kunne godta. Han brukte sin vane og "kompetanse" til å gjøre som formann av "Bygningsarbeideren" og et par "andres" venner, bl.a. en "dame" som funksjonærer i forbundet, skjønt det ingen ledige stillinger var. På to-tre dager gjorde han seg umulig. Han er blitt etterfulgt av forbundets tidligere reisesekretær Arne Andresen, som ingen hittil har ant har vært NS-mann.

Kommisæren i Skotøyforbundet, bryggearbeider Hagen er også blitt kommisær i Skinn-og Lær. I Sjømannsforbundet Erling Øverby, Postforbundet Karsten Christoffersen, Skog og Land Rolf Jahmann, Høvleriarbeiderforbundet Sigurd Bergh, Elektrikerforbundet Erinar Johansen, Telegraf og Telefon Rolf Nilsen, Tobakkarb.forbundet Konstantin Niemi. Kjedisk Asbjørn Bjerke, Handel-og kontor Michael Berg, Jernbane.forbundet Petter Holm, Treindustriarb.forb. Harald Johan Johansen. H.N. Torvald Apeland, Bakerforbundet Leif Bjerke, Bokbinderforbundet Torbjørn Dybendahl, Papirarb.forbundets Rolf Imerslund, Kjøttindustriarb.forbundet Asle Kristiansen, Hotell-og Restaurant Arthur Asch Stephensen og Tekstilarb.forbundet Borgar Hauger.

De to siste fortjener noen for seg. Stephensen er et fordrullent subjekt fra Bergen, som i Hartmanns formannstid var ansatt i Hotell-og Restaurant som annonseakvisitør. Han fikk sparken på grunn av sine tvilsomme transaksjoner. Så reiste han sak mot forbundet og krevde 25.000 kr. i erstatning for uberettiget oppsigelse. Han tapte saken. Siden har han holdt seg i sin hjemby Bergen, inntil han nå dukker opp som formann i det forbund som ikke kunne bruke ham for 6-7 år siden. Borgar Hauger er et kapittel for seg. Han het før Johansen og er identisk med dyremishandleren fra Nittedal. Han hadde den leie uvenen at han brak haler av kuer! Han har avsont en lengere fengselsdom for dette forhold. Det syns nazistene Meyer og Erling Olsen er en passende formann for tekstilarbeiderne. I Transportarbeiderforbundet ble først Trygve Rokling innsatt som kommisær. Han har allerede tatt permisjon. I hans sted er drosjeeier Høytomt blitt komisarisk formann.

- V -

De nye makthavere har også gjort rent bord i Arbeidernes Landsbank, der fagorganisasjonens penger er plasert. Det gamle styre er avsatt og nytt styre satt inn. I det nye styre sitter: Håkon Meyer, Odd Fossum, Erling Olsen, Aksel Schultz og Leif Bjerke. Birger Aamodt må nøye seg med å være første varamann!

- V -

Stadig flere arrestasjoner.

Foruten de vi nevnte i forrige nummer er også formannen i Bekledningsarbeiderforbundet Vitalis Andersen og forretningsføreren i Konfeksjonsarbeidernes forening, Neime Lagerstrøm, (som også var varmann til Sekretariatet) arrestert av Gestapo.

Gestapo har også arrestert en hel del andre gode menn fra arbeiderbevegelsen. Foruten Det norske Arbeiderpartis nestformann, Gerhardtser er også partiets sekretær, Hjalmar Dyrendaal fengslet. Likeså sjefen fo. Partiforlaget Kolbjørn Fjeld.

I Bergen er formannen i den lokale partiavdelingen, Nils Langhelle satt fast.

Av andre som er arrestert i det siste nevner vi: Dr. Arne Halvorsen, Erling Bentsen, Leif Foss, direktør Moe ved Lilleberg fabrikk, Professorerne Brøgger, Schreiner og Frede Castberg og overlærer Reksten ved Kampen skole i Oslo.

Alle de som er arrestert i det siste er blitt anbragt i konsentrasjonsleiren på Grini i Bærum.

- V -

I alle samorganisasjonene er tillitsmennene blitt avsatt. I Trondheim er Kari Tømmeraas og H. Langhelle "stilt til disposisjon" og som ny formann er innsatt bestyreren av Arbeidskontoret, Langfeldt. I Bergen er Bernh. Berentsen, Nils Hansen og Kvan avsatt og som ny formann er tilsatt postbud Rognaldsen. I Samorganisasjonen i Buskerud er en ingeniør Pedersen blitt ny formann.

Tillitsmennene i Sørlandets Samorganisasjon, Flood Engebretsen og Salvesen er også avsatt. De har nå meldeplikt hos Gestapo. De må melde seg 4 ganger om dagen.

I Oslo og Akershus faglige samorganisasjon er det tilsatt to nye sekretærer. Den ene, Thomas Rønning er forhenværende politimann. Den andre er en intern arbeider fra anstalten "Prinds Christian Augusts Vinde" Frank Johnsen. Han har i mange år vært utsatt på landet av Oslo kommune. Han er av legene erklært som psykopat.

- V -

I Oslo har nazistene etter at de overtok fagorganisasjonen avsatt formennene i en del av de største foreningene. Bl.a. er formannen i Sten-jord og Cement, Peder Framnes, formannen i Sporveisbetjentenes forening Alf Øttesen og formannen i Osloavdelingen av Norsk Sjømannsforbund Bendik Øyan entlediget fra sine tillitshverv.

- V -

I forbindelse med unntagelsestilstanden har tyskerne også gått til aksjon overfor en del av de større hovedstatsavisene. "Aftenposten"s redaktør Johs. Nesse er arrestert. Bladets redaksjonssekretær Torolv Kandahl er avsatt sammen med to av bladets sportsarbeidere, Henrichsen og Fodstad. Også Morgenpostens sportsredaktør Hjalte Johannesen og Dagbladets Arne Skauen er avsatt. De er blitt remplasert av nazister.

Til Aftenposten er bl.a. kommet Arne Pauls Paulset fra "Kulturdepartementet".

- V -

Øyenvitner under standretten

mot bl.a. Viggo Hansteen og Rolf Vickstrøm forteller om den enestående stolte måten disse to optrådte på under hele rettssaken. Vickstrøm var den vanlige stolte arbeidergutten. Han talte sin sak enkelt og overbevisende. Ingen kunne engang merke at han sikkert i sine tanker hele tiden hadde sin hustru og sitt lille 3 års gamle barn. Men alle - selv den mest hardbarkede nazist - måtte føle seg forvisset om at her hadde man for seg en ærlig, trofast arbeider som aldri kunne svike sin sak.

Viggo Hansteen virket sine dommere fullstendig overlegen. Med ro og kall forakt tilbakeviste han anklagen på alle punkter. Hans blendende klokskap forenet med fabelaktig sprogkunnskap fienget anklagerens løst sammenføyede "bevisføring" i tusen biter. Det er betegnende at en tysk offiser i pausen før domsavsigelsen uttalte: "Blir den mann dømt, finnes ikke retferdighet".

Samme øyenvitner forteller også om den ro som preget Hansteen og Vickstrøm, da de blev ført til retterstedet. Lavt men fast sang de

"Ja vi elsker dette landet". Deres faste opptreden virket fullstendig opprivende på de som så dem marsjere ut. "Jeg brøt sammen, der de stolt gikk forbi meg," sier en som så dem "det kunne ikke vært verre enn om det var meg selv som var ført bort."

To arbeidets helter var det, som gikk i døden.

- V -

Under unntagelsestilstanden i Oslo avfyrte en reservepolitimann i reisel sin revolver. Etter ordre fra kst. Jonas Lie er nå denne mann blitt fast ansatt ved Oslo Politi fordi han hadde vist "besluttomhet i tjenesten".

- V -

Forholdene i Tyskland.

Etter de meldinger som innløper fra Tyskland, blir stemningen derved mer og mer dystert for hver uke som går. Selv mannen på gaten begynner å tvile på det obdørlige resultat. Levnetsmiddelsituasjonen er dårlig. Erkrasjonene mindre enn tidligere, men ennå ganske rikelig. Fettasjonen har vært uforandret de siste par måneder. Men rasjonenes størrelse har jo intet å si hvis der intet er å kjøpe, når folk kommer i butikkene. Folk som ikke har penger og således ikke kan kjøpe på "svarte-børsen" har det vondt.

Den britiske bombing er meget virkningsfull. På en natt ble 1.000 mennesker i Köln husvilde. Denne dag demonstrerte folk i gatene med plakater, hvorpå det sto skrevet:

"Geringe Schaden" og "Keine Verluste"
(Liten skade) (Ingen tap)

Det er jo avisenes standaliserte meddelelse hver gang briterne har bombet.

Tømmelig bemerkelsesverdig er forholdene på restauranterne i Hamburg. Her som overalt ellers på restauranter og kaféer er der hengt opp store bilder av Hitler. Men det er ingen som setter seg ved bordet under Hitlers bilde. En dag kom en mann inn på en kafé, hvor alle bordene ~~var opptatt~~, undtatt det ene bord under Hitlers bilde. Mannen satte seg her. Folk ropte "pfuy". Mannen skulle Hitlers milde runde og folket ropte bravo. Saken ble imidlertid straks meldt, og der kom inn en Schutzpolizei betjent som dro mannen med seg.

Man begynner å forstå årsaken til at SS-tropper trekkes hjem fra Russland for å være i beredskap på den indre front.

I Vest og Syd-Tyskland er man misfornøyd med preuserregimet. Likeledes i Østerrike hvor landet er oversvømmet av nordtyskere som breier seg i alle bedre stillinger. Sabotasjehandlinger finner stadig sted i Østerrike. Forleden natt blev telefon- og automatkiosker i Wien sorenge.

Der kommer stadig tog med sårede fra østfronten og hotelene rekvireres til hjelpohospitaler. I Baden har det ikke vært mulig å oppdrive hotellvarelse av den grunn. En stor del av de sårede har mistet ett eller begge ben på grunn av de russiske landminer. På halvoffisielt tysk hold innrømmes nu at de tyske tap på østfronten overstiger 10 000 mann gjennomsnittlig pr. dag.

Det er ikke lenger så rikelig med matriale. At man nu rekvirerer alt bilverktøy i privat eie tyder iallfall på dette.

- V -

Norges Industriforbund

sendte den 9. september (altså dagen før unntagelsestilstanden ble proklamert) følgende brev til Forsyningsdepartementet:

"Som det vil være det arede Departement bekjent nedligger arbeiderne ved en rekke bedrifter i Oslo arbeidet. Idag har nedleggelsen tatt et ennå større omfang. Årsaken er at det for arbeiderne som for den store befolkning i det hele er meget vanskelig å få mat nok. Melkemanglen har gjort situasjonen akutt.

Norges Industriforbund har lenge vært oppmerksom på de farer som matvanskelighetene har medført for en fortsatt intens arbeidsdritt. Vanskelighetene meldte seg først for skogsarbeiderne. Men da disses

arbeide ligger på grensen av Industriforbundets saklige arbeidsområde, har vi ikke tidligere tatt saken opp til behandling.

Når nu industrien hvis det er Forbundets oppgave å vareta direkte rammes ved det fortvilede skritt som så mange av våre arbeidere har tatt, stiller forholdet seg anderledes. Det ligger utenfor Industriforbundets arbeidsområde å befatte seg med arbeidsspørsmålene i sin almindelighet. Vi skal derfor heller ikke komme inn på de enkelte spørsmål som den foreliggende konflikt frembyr. Det er Norsk Arbeidsgiverforenings oppgave å behandle disse spørsmål.

Men uansett hvorledes den akutte situasjon som nu er opstått måtte bli løst, føler vi oss av hensyn til industriens produksjonskapasitet framover og ikke minst med vinteren for øye forpliktet til overfor det arede Departement å fremheve nødvendigheten av at i første rekke melkespørsmålet løses. Som det arede Departement vil vite spiller melken for den norske arbeiders ernæring en ganske annen rolle enn for arbeiderne i sydligere land. Og dens betydning er i denne tid ytterligere aksentuert ved den adskillig knappere tilgang på andre viktige næringsmidler som har vært en følge av situasjonen. Det burde imidlertid være mulighet for å opprettholde melkeproduksjonen med de gode beiter som vi nu har og med landets store produksjon av silfemmel og forcellulose.

I en tid som denne hvor det er av så avgjørende betydning at den industrielle produksjon holdes oppe, anser vi det overflødig å komme nærmere inn på de mange og skjebnesvangre følger det vil få om arbeidsvænen nedsettes. Når vi retter denne henvendelse til det arede Departement er det fordi vi ikke ønsker at der skal inntre nye vanskeligheter for opprettholdelse av produksjonslivet uten at vi på forhånd har fremholdt den bydende nødvendighet av at det blir gjort hva gjøres kan for at det ernæringsmessige grunnlag for våre arbeideres innsats og derigjennom for industriens arbeidsmuligheter bibeholdes. "

Den forståelse som Industriforbundet legger for dagen i denne henvendelsen er meget bemerkelsesverdig. Det er tydelig vitnesbyrd om at selv innen arbeidsgiverkretser har man lenge vært klar over at uro vil komme til å inntre, hvis det ikke ble tatt effektive skritt for å bedre arbeidernes ernæringsforhold.

Noen bearing er det selvsagt ikke sørget for. Det er dom og død som skal stoppe knurringen i desultne arbeider-mager.

- V -

De rettene

som har satt seg til kommissærer i de forskjellige forbund, samorganisasjoner og fagforeninger, prøver nå på å gi det utseende av at de utfører sin rakkertjeneste under tvang. De gir inntrykk av at der er presset til å ta på seg Judas-tjenesten, og at de ikke står i noen bedre stilling enn de gamle tillitsmennene som under trussel om dødsstraff må bli i sine gamle verv.

Hvem vil f.eks. tro noe sånt om Hakon Meyer? Hvem vil tro at han mot sin vilje setter seg i sin venn og gjennom mange år så trofaste medarbeider, Thorbjørn Henriksens stol - uten å ville det? Den kjenner Hakon Meyer dårlig. Tenk på det forrederskesmilet til Birger Aamodt, da han tok stolen til den dødsdømte Josef Larson. Og Erling Olsen siklet vel litt mere enn sedvanlig da han tok plassen etter den dødsdømte Ludvik Buland. Det er tungt å bruke uttrykket, men de er likrøvere.

La oss med engang slå fast at det ikke gis noen unnskyldning for noen av de som i dag sitter som kommissærer. De lar seg bruke av fienden. De er "nyordningsmenn" som mer enn gjerne har gått til sin gjerning, trass i arbeidernes kalde forakt.

Hva hjelper det om de prøver å opptre som kjekke karer med venneråd og varsler til høyre og venstre, eller om de flyr som verpesjuka hauer for å få sanksjon på sin overtakelse av stillingene. Det er karer som bærer kappen på begge skuldre, men de håper at de i oppgjørets time skal bli spart ved sin slisking i denne tiden. Vi vil heller ha erklarte nazister til mostandere, enn medløpere i nazistisk tjeneste.

Ingen god nordmann er tilsalgs. Ingen kan idag vareta en god saks tjeneste, så lenge han stiller seg i brodden for den nazistiske

- b -
opprydning. Judas-merket lyser i pannen på ham.

På den andre siden venter vi at man skal forstå oss som er tvunget til å bli i vervene våre. Vi har hatt dødsstraffen over hodet på oss. Vi ønsker av hele vårt hjerte å bli fritatt for å være nazistisk verktøy. Vi vil på vår side forstå medlemmene når de heretter ikke fatter tiltro til de skrivelser og de oppslag som i denne tid bærer vårt navn. Intet går nå mere ut fra vår hånd uten med pholden pen. Det står nazister bak oss mens vi skriver, på vegne av våre organisasjoner.

- v -
Det foreligger nå beviser for at streikeaksjoner ved enkelte bedrifter har vært de rene provokasjoner. Som eks. vil vi nevne at det mandag den 15. september, midt under undtagelsestilstanden, fra en NS-mann ved Oslo Sporveier ble oppfordret til streik, idet han henvisste til et oppslag som tidligere var satt opp i hvilestyttenene med oppfordring til arbeidsstans fra den 16. Han uttalte at nevnte oppslag hadde han fått av et NS-medlem ved Sporveien. At denne NS-mannen var sendt fra kretser som er særlig interessert i uro og forvirring på arbeidsplassen er det ingen tvil om. Sjøl om hans opptreden var dum og plump er det dog all grunn til å være på vakt.

- v -
Forsøkene på å gjøre arbeidstjenesten populær:

er nå oppgitt. Lenge gjaldt det jo på alle måter å få hevet dette nazitiltaket opp i skyene. Men det har fått en bratt slutt. Til en rekke offentlige institusjoner er det således i en meddelelse gitt følgende beskjed:

"Finansdepartementet har i rundskriv datert 22. august d.å. meddelt at det er truffet beslutning om at utbetaling av "sivil" lønn under tvungen arbeidstjeneste til faste og midlertidige tjenestemenn skal stanses fra og med 1. september d.å. På samme måte blir å forholde overfor arbeidere som er lønt etter overenskomst som inneholder regler om lønn under militærtjeneste.

Pensjonsinnskudd skal ikke svares under fraværet, såfremt ikke tjeneste ~~saken selv~~ ~~gjør~~ ~~det~~.

Etter denn avgjørd må tjenestefrihet for å delta i arbeidstjeneste fra og med 1. september d.å. bare gis som permisjon uten lønn."

- v -
Vær varsom med rykter

Nå er vi uten aviser og uten radio, så ryktene har fritt spillerom. Det gjelder derfor for alle å bevare fatningen mest mulig, uten å delta i ~~antagel~~ ~~verksted~~. Mange av rykterne lages av nazistene selv for å øyde oppmerksomheten for andre ting som forberedes. Uansett har imidlertid et hvert rykte den svakhet ved seg, at en mister faste holdepunkter.

Etter hvert vil det bli bygget opp en fri, norsk presse. Inntil denne er ferdig, må en hver holde fast ved kjensgjerninger som han selv kan kontrollere, og ikke delta i spredning av antagelser.

- v -
På Universitetsplassen

var det nøyaktig 1.787 personer tilstede under kst.G.Lundes foredrag den 16. sept. Ikke desto mindre klarte avisene å få dette tallet opp i 15.000. Vårt tall er riktig, fordi det er kontrollert av flere fra Universitetets vinduer. Her har vi altså målestokken for de nazistiske beregninger.

- v -
Norsk fagbevegelse er ikke nere.

Fagbevegelsen er overstatt av nazistiske leiesvenner. Alt som kommer fra Landsorganisasjonen, forbund og foreninger heretter er diktet fra "Partihuset" i Frimurerlosjen. Ingen kan lenger fritt tale arbeidernes sak. De som har talt, sitter på Grini i Bærum, eller i andre konsentrasjonssleire og fengsler rundt i landet. Heldigvis er denne tid forbigående. Ut av denne fimbulvinteren skal det igjen komme en ny vår og en ny sommer for norsk fagbevegelse. Da skal råttenkapen feies ut. Da skal rottene fanges i sine egne feller. Da skal det det foretas en hovedrengjøring som det skal gå frasagn om.

Inntil da skal vi bevare vår absolutte ro og opptre med beredning. Vi skal gjøre det vi tvinges til, ikke mere. Noe initiativ skal ingen få merke noe til. Det får de bruke som har makten.

Våre krefter skal vi verne om, og vår kunnskap skal vi bruke i kommende dager, når vi igjen tar fatt på vår virkelige livsgjerning, nemlig oppbyggingen av en

FRI FGAELSE
